

425 Ty Boží láska

transpozice -2

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Ty Bo - ží lás - ko, kte - rá va - neš tmou ča - su z věč - na do věč - na,

jež svě - ty tvo - řit ne - u - sta - neš, ty je - di - ná, ty sku - teč - ná;

přijď, ho - lu - bi - ce o - ce - á - nů, když zr - cad - lem byl své - mu Pá - nu

svět če - ka - jí - cí na tvůj dech, jak če - ká srd - ce mé a srd - ce všech.

2. Z archandělského zvěstování
tys Boží dívku zastínil,
já slyším její přitakání
a na něm toužím mít svůj díl:
aby se ve mně ledy hnuly,
abych byl živ jen po tvé vůli,
o Kristu svědčil v skutcích svých,
jak chce můj Pán a Bůh na nebesích.

Před evangeliem
3. Ty hlase Otcův u Jordánu,
kdy Syn se k dílu ubíral,
mluv srdci mému o mém Pánu,
jak pro mě žil i umíral:
o tvůrčí síle vody křestné,
o lásce Páně přebolestné,
o krvi z kříže proudící
nad mou a nad každou křtiteľnicí.

Obětní průvod

4. Na hoře Tábor světlem jsi byl,
když odkryl Syn svou Boží tvář,
a její slávu věrným slíbil,
až tmy se všechny změň v zář.
Tak svědčí světlo tvé i nyní,
jak Boží láska divy činí,
když dary brázd a zemských rév
mění se v skutečné tělo a krev.
6. Před světem v bázni shromáždění,
přátelé pravdy jediné
doufají jen v tvé utěšení
a všechna bázeň pomine.
Ty jsi ta síla, Duchu Boží,
kterou sám Kristus do nás vloží,
když tělem svým a krví svou
sytí svou rodinu apoštolskou.

Přijímání

5. Ten, jenž za nás byl ukřižován,
mocí své lásky z mrtvých vstal,
proroky tvými ohlašován,
nad smrtí vítěz, živých král.
Přichází k těm, kdo ze vší síly
v moc Boží lásky uvěřili:
Přijměte Ducha svatého,
vejděte do slávy Otce mého.

Závěr

7. Ty jsi ta hloubka věčných moří,
bezpečná míra svobody,
jsi moudré slunce, které hoří
nad Kristovými národy.
A v jeho záři nepočaté
svítí nám pravda církve svaté.
Neustaň, Duchu Boží, v nás
být duchem pokoje pro všechny čas.

Vstup 2

2. Z archandě - ské - ho zvě - sto - vá - ní tys Bo - ží dív - ku za - stí -

nil, já sly - ším je - jí při - ta - ká - ní a na něm tou - žím mít svůj

díl: a - by se ve mně le - dy hnu - ly, a - bych byl živ jen po tvé vů - li,

o Kri - stu svěd - čil v skutcích svých, jak chce můj Pán a Bůh na ne - be - sích.

Před evangeliem

3. Ty hla - se Ot - cův u Jor - dá - nu, kdy Syn se k dí - lu

u - bí - ral, mluv srd - ci mé - mu o mém Pá - nu,

jak pro mě žil i u - mí - ral: o tvůr - čí sí - le

vo - dy křest - né, o lás - ce Pá - ně pře - bo - lest - né, o kr - vi

z kří - že prou - dí - cí nad mou a nad kaž - dou křti - tel - ni - cí.

Obětní průvod

4. Na ho - ře Tá - bor světlem jsi byl, když od - kryl Syn svou Bo - ží

tvář, a je - jí slá - vu věrným slí - bil, až tmy se všech - ny změ - ní

v zář. Tak svědčí svě - tlo tvé i ny - ní, jak Bo - ží lás - ka di - vy či - ní,

když da - ry brázd a zem - ských rév mě - ní se v skuteč - né tě - lo a krev.

Přijímání

5. Ten, jenž za nás byl u - kři - žo - ván, mo - cí své lás - ky z mrtvých

vstal, pro-ro-ky tvý - mi o - hla - šo - ván, nad smr - tí ví - těz, ži - vých

král. Při - chá - zí k těm, kdo ze vší sí - ly v moc Bo - ží lás - ky u - vě - ři -

li: Přijmě - te Du - cha sva - té - ho, vej - dě - te do slá - vy Ot - ce mé - ho.

Přijímání 2

6. Před svě-tem v bás - ni shromáždě - ni, přá - te - lé prav - dy je - di -

né dou - fa - jí jen v tvé u - tě - še - ní, a všechna bá - zeň po - mi -

ne. Ty jsi ta sí - la, Duchu Bo - ží, kterou sám Kris - tus do nás vlo - ží,

když tě - lem svým a kr - ví svou sy - tí svou ro - di - nu a - po - štol - skou.

Závěr

7. Ty jsi ta hloub - ka věč-ných mo - ří, bez - peč - ná mí - ra

svo - bo - dy, jsi moud-ré slun - ce, kte - ré ho - ří

nad Kris - to - vý - mi ná - ro - dy. A v je - ho zá - ři

ne - po - ča - té sví - tí nám prav - da cír - kve sva - té. Ne - u - staň,

Du - chu Bo - ží, v nás být du - chem po - ko - je pro vše - chen čas.